

har adgang til pension i henhold til lov nr. 403 af 12. juli 1946, jfr. lov nr. 198 af 16. juli 1927 om vederlag og pension m. v. for ministre.

§ 10. Lige med en indfødt anses med hensyn til adgang til folkepension en kvinde, der ikke selv har indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret.

Fra bestemmelserne om dansk indfødsret og bopæl her i riget som betingelse for adgang til folkepension kan regeringen gøre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået overenskomst herom.

§ 11. Socialministeren, respektive finansministeren, be- myndiges til at fastsætte regler for lovens gennemførelse.

§ 12. Denne lov optages til revision senest i folketingsåret 1962—63.

§ 13. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Om partiernes principielle stilling til folkepensionsproblemerne henvises i det hele til årbogens omtale af lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven (side 219).

19. Forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven. (Vedrørende en appelinstant for invaldeforsikringsretten). (Socialminister *Strøm*). [A. sp. 59].

Fremsat skriftligt i folketinget $\frac{5}{10}$ (F. sp. 60). 1. beh. $\frac{16}{11}$ (F. sp. 1032). Partiernes ordførere: Holger Larsen, Krogh, Hanne Budtz, Johs. Christiansen, Ragnhild Andersen og Søren Olesen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Holger Larsen, Kaj Andresen, Boye Hansen, Jens Hansen, Urban Hansen [formand], Lund Jensen, Aage Knudsen, Edel Saunte, Krogh, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Lorentzen, Helga Pedersen, Hanne Budtz, Bruun de Neergaard, Gertie Wandel og Johs. Christiansen [næstformand]).

Lovforslaget var enslydende med et af socialministeren i samlingen 1954—55 fremsat lovforslag, der er nærmere omtalt i årbog 1954—55, side 427.